

Hans Nielsen: Det er, som nævnt af den ærede Ordfører for Venstre, ikke vor Mening, naar vi har næret Betænelighed ved at gaa med til Farvebestemmelsen, at ville lægge Hindringer i Vejen for Margarineproduktionen og Udførselen af Margarine. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sagde, at alle Lande har tilladt Udførsel af farvet Margarine. Men saa vidt jeg ved, har Ny Zeeland endnu Forbud derimod, og da det er det Land, der leverer det største Kvantum Smør til England, maa ærede Medlemmer nok kunne forstaa, at vi kan nære Betæneligheder ved, at dette konkurrerende Land faar det at skilte med, at fra os udføres der ikke farvet Margarine. Vi har derfor vore Betæneligheder, men som nævnt af den sidste ærede Taler, vilde det jo være godt, om vi kunde faa Oplysninger, der kunde svække dem. Alle er sikkert enige om ikke at lægge Hindringer i Vejen hverken for Produktionen eller for Udførselen af Margarine, naar det blot ikke skader vort Smørs Renommé paa det udenlandske Marked. I saa Henseende er det ikke blot dem, der staar paa Landbrugets Side, der har deres Betæneligheder. Jeg haaber, at alle i Danmark vil have Betæneligheder, hvis man mener, at Lovforslaget vil kunne skade vort Smørs Renommé paa det udenlandske Marked og derved hindre os i at tage de bedste Priser hjem. Alle er vist enige om, at det er en Samfundssag af største Betydning, at vort Hovedprodukt, det Produkt, der bringer os de mange Penge hjem, kan blive ved at have en Førsterangsplads der, hvor det kommer frem, saa at vi ikke skal have Afkortning i Prisen.

Hvad angaar Farvning til Hjemmebrug, staar jeg paa det samme Standpunkt, som jeg stod paa i sin Tid i Folketinget og den første Gang, da Lovforslaget blev fremlagt her i Tinget, at det tror jeg ikke kunde skade. Hvis man bedre kunde komme til Enighed om Folketingets Vedtagelse i 1916, var det vist — jeg har ikke gaaet Sagen saa grundigt igennem denne Gang, fordi jeg forstaa, at den skal i Udvalg —, tror jeg, der er en Mulighed for, at Lovforslaget kan føres igennem i Aar. Eller maaske man kan faa saadanne Oplysninger, som kan svække de Betæneligheder, der næres i store Kredse i vort Folk. — Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det Udvalg, som formentlig vil blive nedsat.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg finder det ikke paa dette Tidspunkt paakrævet at indlade mig i en længere Debat med de ærede Medlemmer, der har udtalt sig om Sagen. Jeg har glædet mig dels over den Tilslutning, der af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) og det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Bunch) blev udtalt til Lovforslaget, dels og navnlig over de Muligheder, der fra to betænkelige Medlemmers Side er stillet i Udsigt med Hensyn til, at Lovforslaget alligevel kunde vinde et Flertal her i Tinget. Dette Lovforslag er af den Beskaffenhed, at Partiernes ikke staar samlede mod hinanden; saa vidt jeg kan skønne, er der Stemning baade for og imod vistnok i alle Partier, og det er jo for saa vidt tiltalende, at man her tager et rent sagligt Standpunkt og ikke lader sig binde af Partiernes Opfattelse.

Overfor det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds vil jeg sige, at jeg meget gerne vilde slutte mig til, hvad Partiernes kunde blive enige om, for saa vidt det skulde kunne fremme Lovforslaget, og naturligvis ogsaa for saa vidt — det maa jeg føje til — det er noget fornuftigt, Partiernes bliver enige om. Men jeg føler mig ganske overbevist om, at hvis man i et kommende Udvalg vil give sig til at drøfte det Forslag, som det ærede Medlem her er fremkommet med, bliver der ikke Enighed, hverken mellem Partiernes eller Medlemmerne, og saa vil heller ikke jeg kunne give min Tilslutning til et saadant Forslags Fremme. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Farveforbudet bør ophæves. Jeg føler mig overbevist om, at det ikke blot er en Retfærdighedshandling overfor de mange Tusinde Husmødre her i Landet, der bruger Margarine, men at det ogsaa er et billigt Hensyn at tage til en sund og levedygtig Industri, som Margarineindustrien er. Men jeg føler mig samtidig overbevist om, at det intet som helst har at gøre med Eksportmuligheder og Afsætningsmuligheder for vort Smør paa Udlandets Markeder. Jeg beder ærede Medlemmer, som er betænkelige i saa Henseende, prøve paa at gøre sig klart, hvad det egentlig er, de er bange for. Det er mig ikke muligt at se, hvilken Fare det er, der skulde indtræde, fordi vi tillod Margarinefabrikanterne at farve deres Margarine. Ja, jeg tror endogsaa, at ingen af de ærede Medlemmer vilde paatage sig Ansvaret for at sende en Agent til England, hvor vort Hovedmarked er, for at fortælle, at vi her i Landet holder fast ved Forbudet